Zprávy zahraniční.

RAKOUSKO-UHERSKO.

Vídeň, 1. února. — "Zeit" oznamuje, že arcikníže Ludvík Viktor, jediný z císařových bratrů dosud žijících, jest na duchu pomaten a musel se na radu lékařů odebrati do Meranu. Jeho nádherný palác na Ringstrasse ve Vídni byl následkem toho zavřen. Slabodušností trpí celá rodina, a také císař sám ducha příliš silného nikdy nejeví.

Žádné maso z ciziny.

Vídeň, 2. února. — Vláda zakázala prodej argentinského masa, jehož si vídeňští řezníci, jak jsme o tom zprávu přinesli, celou loď objednali. Vláda sice uvádí důvody zdravotnické, ale veřejně se připouští, že jsou příčiny čistě celní a hospodářské, neboť rakouští velkostatkáři a rolníci se tomu opřeli.

Zatčený podvodník.

Vídeň, 3. února. — V uherském městě Košici byl zatčen Gabriel Hosza, který vylákal v různých místech Pennsylvanie od lehkověrných uherských vystěhovalců 60.000 korun.

Hromadná otrava.

Budapešť, 3. února. — Ve vesnicích Obresa, Marga a Glunboka, v župě Krasso Szoreny, vyskytla se hromadná otrava olovem. Stalo se tak po požití kořalky, pálené v destilačních přístrojích, opatřených olověnými rourami. Onemocnělo celkem přes 100 lidí a jistý počet jich již zemřel. Vinopalníci použili nebezpečných těch aparátů, poněvadž prý docílili pomocí nich silnějšího lihu.

FRANCIE.

K presidentově cestě do Italie.

Paříž, 1. února. — Časně z jara pojede president Loubet do Říma k návštěvě italského krále a tu se přetřásá otázka, přijme-li jej papež nebo ne. Věc ta se nezdá francouzské vládě býti tak bezvýznamnou, jak by se dalo mysleti. President Loubet rozmlouval o tom s kardinálem Lecotem, a pohrozil mu nepřímo, nepřijme-li jej papež, že to může míti následek zrušení konkordátu. Francouzská vláda stojí na tom, že s její hlavou nemá býti jednáno jinak nežli s panovníky protestantskými, kteří smí v Římě navštíviti i krále i papeže.

Bude trestati kardinály.

Paříž, 2. února. — Předseda ministerstva, Combes, oznámil ve sněmovně, že vystoupí přísně proti církevním hodnostářům, kteří otevřenými listy v novinách jednání vlády kritizují. Týká se to zákona nedávno přijatého, jímž se má vůbec klášterníkům vyučování ve všech školách zakázati. Ačkoli Combes nikoho nejmenoval, ví se, že se to vztahuje hlavně na tři čelné církevní preláty v zemi, totiž na kardinála Richarda z Paříže, kardinála Langonieuxa z Remese a kardinála Coulliea z Lyonsu. Combes dále oznámil, že svěřil ministru spravedlnosti úkol, aby proti všem přestupitelům dle konkordátu zakročil.

Humbertová vyslýchána.

Paříž, 3. února. — Stomillionová podvodnice, Theresa Humbertová, octla se dnes u výslechu před vyšetřující parlamentární komisí. Komise tato vyšetřuje Humbertovskou afféru se stránky politické a s ulevením trestu uvězněné podvodnice a její rodiny nemá to tedy co dělat. Humbertová dala před komisí opětně na jevo své theatralní umění. Plakala a prohlašovala, že jest ženou nešťastnou, nikoli zločinnou. Jinak chovala se velice hrdě a "důstojně". Přišla před komisí oblečena v drahocenných šatech a počínala si jako kněžna. Humbertová stěžovala si, že jí byly během jejího uvěznění důležité papíry ukradeny. Měla v rukou listiny, jimiž mohla přivésti vynikající politiky francouzské do podivného světla, ale papírů ujal se ministr spravedlnosti Valé a ten se postaral o jejich zmizení. Humbertovi vždycky tvrdili, že mají zvláště proti Valéovi důkazy usvědčující. Komise vyzvala Humbertovou, aby předložila aspoň papíry ostatní, které jí ještě v rukou zbyly.

Pařížská policie telegrafovala do New Yorku, žádajíc o zatčení jisté paní Lazarusové, která bezpochyby přijede do Ameriky s některým příštím parníkem. Lazarusová udržovala v Paříži spojení s čelnými klenotníky po několik roků, náhle však objednala si množství zboží na úvěr a zmizela, zanechavši asi $40.000 dluhů.

Ve sněmovně chystá se proti vládě v záležitosti trestání kardinálů pro veřejné projevy tuhá oposice. Liga pro ochranu ústavních práv poukazuje na to, že by se mohl "náhubkový zákon" rozšířiti na všecky občany.

Obec zaplavena mořem.

Brest, 3. února. — Minulou noc zaplavil mořský příboj třetinu přímořské obce Penmarch, v departmentu Finisterre. Mnoho rybářských lodic bylo rozbito a někteří rybáři se utopili. Způsobená škoda jest nesmírná. Obyvatelé, kteří bydlili blíže pobřeží, musili ze svých příbytků utéci.

NĚMECKO.

Guvernér v Africe snad zabit.

Berlín, 1. února. — Nemalá tíseň jeví se zde nad osudem plukovníka Leutweina, o němž se vyslovují obavy, že snad také padnul povstalým černochům za oběť. Již dlouhý čas nebylo o něm slyšet a zavraždění jeho nebylo by věcí nijak nemožnou. Plukovník Leutwein vypravil se před několika týdny z hlavního města Windhoeku v čele vojenské družiny do Warmbadu na jih proti povstalým Bondelzvartsům. Výprava měla trvati dvacet dní. To bylo v době, kdy si vláda německá myslila, že má proti sobě jen Bondelzvartsy, kdežto o povstání Hererů nebylo ještě potuchy. Mezitím vzbouřili se také tito a zdá se býti nemožným, aby byl mohl guvernér jejich krajinou cestu tak dalekou nazpáte podniknouti. Vláda sice úředně prohlašuje, že nevěří, že by mohl býti mrtev, ale časopisy její netají se obavami. Plukovník Leutwein má sebou jen 300 mužů a z těch bezpochyby byl nucen některé nechati v jižních posádkách, tak že mu jich na zpáteční cestu mnoho nezbylo. Má sebou ovšem mnoho domorodých nosičů a sluhů, ale na ty není valného spolehnutí. Jest možno, že se guvernér na některém výhodném místě opevnil a čeká na vysvobození. Německý konsul z Kapského města oznamuje, že se Bondelzvartsové vzdali dne 28. ledna a že se očekává také vzdání ostatních menších jižních kmenů. Za to na severu mezi Herery tak brzo pokoj nebude.

Nezdárné dítě za soc.

Pře o rozvod prince Schoenburg-Waldenburga, který měl za ženu dceru španělského pretendenta, Dona Karlosa Alicí a vymohl si pak od ní odloučení, má před vrchním saským soudem ještě mnohé dozvuky. Tak zadal nyní princ žádost', aby soud upravil titul ročního syna princeznina, Karla, který má dosud princovo jméno. Princ nyní tvrdí, že dítě toto není jeho a nepřeje si následkem toho, aby jeho jméno nosilo. Záležitost' tato projednává se před zvláštním oddělením nejvyššího soudu, neboť princové z panujících rodů v Německu mají tu výhradu, že obyčejným soudům nepodléhají.

Samé skandály z nejvyšších kruhů.

Berlín, 2. února. — Německo má v kruzích svých princů a jiných vysokých osobností tolik skandálů, že s ním může v tom ohledu snad jediné Rakousko o palmu závoditi. Ve Frankfurtě nad Mohanem zahájen byl právě soud princezny Alexandry Isenburské, jež nedávno prohlášena za zbankrotovanou a dána do kuratele. Princezna jest vnučkou posledního kurfirsta hessenského a zdědila ohromné jmění, samé velkostatky v jižním Německu. Za několik roků od té chvíle, co jí byl majetek ve vlastní správu odevzdán, byla s ním hotova a počala dělati dluhy "čestné". Potom utekla do Švýcar a když jí příbuzní dluhy zaplativše, návrat umožnili, koupila si památný hrad Saekingen s velkostatkem. Zaplatila zaň dlužními úpisy. Sotva zámek vypravila drahocenným nábytkem, přišel starý majitel se soudním rozkazem, vyhnal ji a dal dvéře hradu zapečetiti. Směnky, které od princezny dostal, byly totiž — falešné. Zase měla býti zavřena, zase utekla do Švýcarska a zase hleděli příbuzní ohromné její dluhy urovnati, což se jim jen částečně podařilo. — Princezna byla dvakráte vdána. Od jistého prince vymohla si rozvod a provdala se za barona Pagenhrdta. Toho se nemohla zbaviti jinak, než když mu zabezpečila vysoké výživné. Konečně byl nad ní vyhlášen konkurs. Princezna jest ducha velice výstředního a o její podivínských nápadech mnoho se vypravuje.

Armádní socialismus.

Berlín, 3. února. — Vojenské kruhy německé proniká socialismus nejen Marxův, ale ještě jiný, jejž německé noviny, které o té věci v poslední době mnoho píší, nazývají "socialní otázkou důstojnickou." Mezi německými důstojníky vzmáhá se veliká nespokojenost, která se zvláště ukázala při nedávném rozkaze o zavedení nových uniforem. Všecky časopisy, i konservativní a zpátečnické o tom píší, a jest patrno, že články ty psány jsou větším dílem důstojníky samými. Nejvíce nespokojenosti budí převaha šlechty a millionářských synků mezi důstojníky. Tak se v řadách jejich tvoří třídy dvě: Jedna, která koná všecku práci a odnáší zodpovědnost, ale při tom jest vystavena všem ústrkům, zvláště při povyšování. Druhá nedělá nic, svádí jen souboje, tropí neplechy a má při tom nejlepší vyhlídky na povýšení; k této druhé náleží šlechtici. Plat důstojníků vzhledem k ohromným požadavkům, jaké se na ně ohledně lesklého života před veřejností činí, jest velice nízký. Starý duch důvěrného kamarádství již dávno vymizel: kruhy šlechtické žijí pro sebe uzavřeně, s občanskými kruhy žádných styků neudržujíce.

Poněvadž bylo oznámeno, že se chystá císař k cestě na jih, na moře středozemní, a to hned počátkem března počaly opětně proskakovati pověsti, že se jeho krční nemoc zhoršila. Nelze říci, co je na tom pravdy.

Princezna Alexandra Iseburská propuštěna byla z obžaloby podvodu, ale pod kuratelou ponechána.

Císař mluví do fonografu.

Berlín, 3. února. — Harvardská universita opatřuje si archiv řečí všech zajímavých a vynikajících osob světa a obrátila se za tou příčinou na císaře Viléma, aby jí, první ze všech smrtelníků, do fonografu nějakou ze svých "zajímavých" řečí promluvil. Císař k tomu svolil a v několika dnech dostaví se k němu profesor E. W. Scripture, aby snímek jeho řeči přijal. Universita rozhodla se, přijmouti do archivu také řeči deseti největších žijících Američanů. Že nebude mezi nimi Morgan a Rockefeller scházeti, dá se očekávati.

Různé.

Z bojiště afrického se oznamuje, že povstalí Hererové pobili, pokud se dalo zjistiti, něco přes sto německých osadníků, vojáky v to nepočítaje. Z lodě Habichtu, která kotví ve Svakopmundu, dochází zpráva, že povstalci upustili od obléhání města Otjembingwe, v němž jest posádka o 200 mužích pod poručíkem Zuelowem a množství osadníků.

Vojenská správa nařídila veliké zimní manévry armádní v horách hartzských. Jedná se o zjištění, jakou službu budou dělat po zasněžených cestách automobily a motorové bicykly.

RUSKO.

Stát bude dědicem.

Petrohrad, 2. února. — V malém špinavém domku na zdejším předměstí zemřela těchto dnů žebračka, která žila v největší bídě. Když přišla k ohledání mrtvoly policejní komise, našla v šatech osm tisíc dollarů. To vzbudilo její podezření, prohledala byt a našla v něm spořitelní knížky na různé cenné papíry v ceně jednoho millionu dollarů. Stará žena nezanechala žádných příbuzných, a tak jmění její připadne — carovi.

Židovská emigrace.

Petrohrad, 2. února. — Telegram z Gomelu, v mohilevské gubernii, praví, že židovská emigrace do Ameriky stále roste. Odjíždějí jak řemeslníci, tak i bohatí majetníci domů. Právě odjelo 300 rodin.

New York, 2. února. — Moskevský telegram na "Times" praví, že nařídila ruská vláda nedávno přísné vyšetřování ve příčině domovského práva židů, kterým bylo dovoleno zůstati po vypovídání r. 1891. Byl také vypuzen jistý počet rodin, jichž dědové obdrželi v letech padesátých dědičné měšťanské právo. Vyšlo pak na jevo, že osoby, jež obdržely měšťanské právo, platily pouze 8 let poplatky jako členové Prvého cechu. Dle nedávného zákona neuděluje se měšťanské právo leč osobám, jež platily takové poplatky aspoň 10 let.

Zase zatýkání.

Petrohrad, 2. února. — Sedmdesát žáků, navštěvujících katolické školy, bylo zde zatčeno na obvinění z velezrady a zakládání tajných spolků. Znamená to asi obnovené pronásledování Poláků, jimž dala ruská vláda již po několik roků pokoj. Také z Varšavy a z jiných měst polských se oznamuje, že úřady vystupují proti Polákům násilnicky.

ITALIE.

Podepsání arbitrace.

Řím, 1. února. — Dnes byla podepsána anglo-italská arbitrační smlouva. Její znění jest právě takové jako anglo-francouzské smlouvy.

Američanka dána do blázince.

Řím, 1. února. — Anna Stevens Jacksonová z Raleigh, N. C., která byla nalezena 15. ledna, po svém útěku z jednoho detenčního ústavu, na železničních kolejích, 3 míle odsud, byla dána do blázince. Zároveň bylo zavedeno pátrání, aby byla zjištěna její osobnost.

Sloučení dvou kongregací.

Řím, 3. února. — Papež vydal dnes nařízení, jímž se slučují kongregace svatých ostatků a kongregace ritů. Prefektem nové kongregrace bude kardinál Cretoni, dosavadní prefekt kongregace ritů, ježto však jest nemocen, byl ustanoven místoprefektem spojených kongregací kardinál Tripeni, dosavadní prefekt kongregace svatých ostatků.

TURECKO.

Umrtí muže s psí tváří.

New York, 1. února. — Telegram ze Soluně na "Herald" oznamuje, že tam zemřel zánětem plic Theodor Petrov, muž s psí tváří, známý pod přezdívkou Jo-Jo. Tento byl ukazován ve většině zemí. Ve Spoj. Státech ho ukazoval před 20 lety P. T. Barnum.

Přípravy k nové revoluci.

Vídeň, 2. února. — Z Bulharska sem dochází zpráva, že náčelníci revolučního macedonského výboru rozeslali provolání, jímž vyzývají k novému povstání co možno brzo z jara. Jsou to pěkné vyhlídky!

VELKÁ BRITANNIE.

O propuštění Maybrickové se pochybuje.

Londýn, 1. února. — Ježto není možno nic zvědět o tom, kde se paní Florence Maybricková zdržuje, tedy se pochybuje o tom, že byla vůbec z vězení propuštěna.

V psaní, jež sem došlo v sobotu od matky paní Maybrickové, baronky de Roques, a jest datováno 28. ledna ve Francii, praví pisatelka, že se právě vrátila do Francie z návštěvy své dcery v aylesburyském vězení. K tomu dodává baronka, že bude její dcera propuštěna až koncem července, a všechny opáčné zprávy prý jsou nesprávné. Tento dopis psala baronka svému důvěrnému příteli.

Veliké změny v armádě.

Londýn, 1. února. — Na odporučení výboru, který armádní záležitosti anglické pečlivě studoval, provedena bude armádní reforma, která bude, jak se slibuje, velice dalekosáhlá. Na prvním místě má býti zřízena vrchní vojenská rada, něco asi takového jako jest námořní admiralita. Bude to generální štáb dle vzoru německého, který si nedávno přisvojily také Spoj. Státy. Dále má býti úřad nejvyššího velitele armády zrušen, poněvadž se shledalo, že si ustavičně s ministerstvem války odporuje a jeden druhému překáží. Velitelství bude co možná decentralisováno, to jest zřízeni velitelové jednotlivých armádních sborů, které budou dostávat rozkazy nejvíce ze štábu. Komise dále odporučuje, aby se na nejdůležitější místa v armádě dali lidé noví, kteří za dlouhá leta se starým pořádkem nesrostli a jsou schopni reforem. Předpokládá se, že maršál Roberts, který stále postonává, půjde do výslužby.

Zahájení parlamentu.

Londýn, 2. února. — Král Edward zahájil dnes parlament s veškerou obřadností, jež jest v módě od jeho nastoupení na trůn. Ani venkovní parády nebylo opomenuto, ač počasí bylo takové, že nevyvolávalo velkého nadšení. Časně z rána byla vykonána obvyklá prohlídka sněmovních místností k vůli spiklencům, a později se dostavily zástupy lidu, jichž řady se však potom následkem panujícího deště ztenčily.

Cesta od buckinghamského paláce až k sv. Štěpánu, kudy se ubíral královský průvod, byla lemována vojskem. Nejdříve jelo šest povozů s členy královské družiny a za nimi následoval královský povoz s králem a královnou, tažený osmi hanoverskými bělouši. Celý průvod byl obklopen jako obyčejně jízdnými gardami. Princ a princezna z Walesu měli svůj vlastní malý průvod z Marlborough housu. Když vstoupili královští manželé do domu lordů, byli oděni královskými odznaky a vešli do sněmovny, kde byli již lordové shromážděni. Bylo také přítomno mnoho manželek lordů v skvostných, drahokamy zářících úborech, jakož i diplomatický sbor. Americký vyslanec se nemohl dostaviti k vůli nachlazení a byl zastupován tajemníky Whitem a Carterem.

Když se ještě dostavili členové dolní sněmovny, přečetl král svou trůnní řeč. Pokud se týče rozhodnutí o Aljašce, praví se, že bylo toto rozhodtí v některých částech příznivo Anglii a v některých ne. Jest však potěšitelné, že byl starý spor tímto způsobem vyřízen. O východní krisi činí se pouze krátká zmínka a praví se, že jest tím porušení míru politováni hodně, že však lze očekávati, že dojde k vyrovnání.

Jiný bod, který má pro Spoj. Státy zajímavost, týče se bavlny. Nedostatek surové bavlny a vlny prý budí obavu a proto se doufá, že bude bavlna v různých částech britské říše pěstována.

O poměrech k cizím mocnostem se činí jako obyčejně uspokojivá zmínka, a podobně i o uzavření angl.-francouzské arbitrační smlouvy.

Ve příčině macedonských reforem se vyslovuje naděje, že budou provedeny, a o tibetské výpravě se praví, že jí byl vyslán vstříc z Pekingu čínský úředník. Vyslovuje se zároveň přesvědčení, že to dobře dopadne. O Irsku se nestala vůbec zmínka.

..Po skončení všech ceremonií vrátili se královští manželé do paláce a členové dolní sněmovny odešli také zase do své síně, kde bylo ve 4 hodiny ohlášeno odročení. Josef Chamberlain byl konservativci vřele pozdravován a podobně i jiní parlamentární vůdcové. Předseda ministerstva Balfour se nemohl následkem svého onemocnění chřipkou dostaviti. Jest mu však již lépe. Jeho povinnosti jako vůdce sněmovny převzal prozatím ministr vnitra, Ackers-Douglas.

Největší muž v Anglii.

Londýn, 3. února. — Ovace, jakých se dostalo Josefu Chamberlainovi když včera do sněmovny poprvé jak prostý poslanec z ministerstva vystoupivší, vešel, zavdaly mnoha anglickým časopisům podnět k dlouhým článkům o něm. Nazývají jej největším občanem anglickým a praví, že jest větší nežli král, v čemž ovšem mají pravdu. Nejpozoruhodnější událostí ve sněmovně byla řeč ministra financí, Austena Chamberlaina, který vystoupil na obranu svého otce a schvaloval jeho celní plány. Jest známo, že vláda Balfourova souhlasí s plány Chamberlainovými částečně, ale tentokráte vystoupil pro ně ministr financí úplně. Mladý Chamberlain zastupoval tu předsedu ministerstva, který jest nemocen a jeho jménem odpovídal na interpellaci vůdce liberálů Campbell-Bannermana. Svého otce nazýval dle parlamentárního zvyku jenom "poslancem ze západního Birminghamu." Některá jeho nejostřejší místa oposice přehlušila smíchem, což starého Chamberlaina, který řeč synovu napjatě poslouchal, nemálo rozčilovalo. Austen Chamberlain prohlásil na dotaz liberálního vůdce, jaké jest stanovisko vlády o cle, že sněmovna musí napřed rozhodnouti, že si nějaké změny přeje, a teprvé potom vláda stanovisko svoje objasní. Ale vzdor tomu další jeho řeč byla velebením otcových zásad. Řeč svoji skončil slovy: "Poslanec za západní Birmingham je zde přítomen. On mé obrany nepotřebuje. Chcete-li jej vyslechnouti, ob hájí se sám." Jest jisto, že jest celá sněmovna, zvláště pak vládní většina, v otázce celní velice rozhárána a nesjednocena.

ČÍNA.

Vypadá to na válku.

Port Arthur, 3. února. — Ruské loďstvo opustilo dnes Port Arthur a místo jeho určení není známo. Zároveň opustily město čtyři pluky pěchoty a dvě batterie dělostřelectva, které táhnou na řeku Jalu. Jeden prapor odejel včera, jeden dnes. Vlaky odjíždí každodenně, naplněny vojskem a zásobami. Ve městě zůstati mají pouze čtyři pluky vedle silného dělostřelectva pevnostního, což jest na jeho uhájení více než dosti. Loďstvo krátce před svým odjezdem opustilo basin a zakotvilo před přístavem. Ve městě není pozorovati žádné zvláštní rozčilení a úřady praví, že výprava na Jalu jest pouhým opatřením bezpečnostním.

Při tom počínají také Rusy znepokojovati Číňané. Generál Ma vytáhl s větším oddělením vojska k Šan Haj Kvanu. Předstírá tažení na mandžurské loupežníky, ale ve skutečnosti má zamířeno asi na Rusy, aby je z jihu znepokojoval a Japancům pomáhal. Rusové to popírají a praví, že by v pádu skutečného propuknutí nepřátelství stačily dva pluky na celou čínskou armádu. Jeden vysoký ruský úředník se vyslovil, že s Čínou netřeba počítati, ale že jsou nebezpečnější Japanci, kteří v různém přestrojení do Mandžurie vnikli a kolem celé železniční linie se usadili. Na ty bude třeba míti bedlivý pozor.

Ruská vláda svěřila jedné americké firmě stavbu mnoha vojenských kasáren podél celé železnice a v místech vzdálenějších. Telegrafní společnosti, které jsou pod kontrolou vládní, nechtějí dopravovati žádné novinářské ani soukromé depeše, poněvadž se tu provozuje mnoho vyzvědačství, a zpravodajové musí telegrafovati přes Čefu. Ruské úřady stále tvrdí, že všecky pohyby vojska a loďstva jsou pouze bezpečnostní a nikoli útočné.

Japanský útok na Koreu očekává se denně. Rusové však mají naději, že vysazení většího počtu vojska budou moci zabrániti, poněvadž mají více torpedic a jiných malých a rychlých lodic nežli Japanci. Praví se, že Rusko navzájem připravuje výpravu svých amurských kozáků z ostrova Sachalinu na japanské město Jezzo.

Paříž, 3. února. — Už i pařížské listy, které v zájmu Ruska psaly pro mír, počínají věřit ve válku. "Temps" přináší dlouhý dopis z Vladivostoku z kruhů ruských. Tento sděluje: Ve zdejších ruských kruzích se válka považuje za neodvratnou, ale Rusko dělá všecko možné, aby vyjednávání protáhlo aspoň do března. V zimě jest válčení v Sibiři a v sousedství Sibiře nesmírně těžké a Rusku překáží hlavně ta okolnost', že se vlaky dráhy sibiřské musí převážeti přes jezero bajkalské, které na dlouho zamrzá. Vůbec znalci nejsou se stavem ruské armády ani loďstva spokojeni. Poněvadž se jízda po železnici v zimě udržuje jen s obtížemi, má již nyní vojsko, čítající 280.000 mužů, všeho citelný nedostatek a následkem toho trpí tyfem a různými nemocemi. Vyslovují se obavy, že železnice ani z jara nedostačí armádu potravou, střelivem a všemi potřebami zásobovati.

Admirál Alexejev očekává, že ministr války, Kuropatkin, který — nově kláda v Rusku za nejschopnějšího vojáka, převezme velení vojska pozemního, kdežto on sám by zůstal vrchním velitelem námořním a ředitelem správním. Jest přesvědčen, že armáda bude tu státi teprvé v druhé řadě a doufá, že se nějakou rozhodující bitvou přece podaří, zničiti většinu japanského loďstva, čímž by bylo rozhodnutí přivoděno dříve, nežli japanské vojsko vystoupí na břeh. Rusové kladou veliké, snad přemrštěné naděje ve svá torpeda, která dají se říditi elektřinou bez drátu z veliké vzdálenosti, ze břehů i z lodí a která pracují s neobyčejnou bezpečností a jistotou. Zřízení jejich udržuje se v nejpřísnější tajnosti a ví se, že Japanci sami z nich mají strach. Jaká jest však cena jejich, musí se ukázati teprvé v bitvě skutečné. Kdyby se torpeda tato osvědčila, bude japanské loďstvo rozdrceno jedním rázem a také pro budoucnost' stane se námořní válka nemožností! Spoléhání na něco tak záhadného bylo by ovšem velice pošetilé.

VÝCHODNÍ INDIE.

Čtyřicet osob zabito.

Lahore, Pendžab, 1. února. — Dnes vybuchlo v tvrzi Bhatindě, v Pendžabu 10 tun střelného prachu, čímž bylo usmrceno 40 osob.

KUBA.

Potupili americký prapor.

Havana, 1. února. — V Cienfuegos uspořádána byla před americkým konsulátem demonstrace a za noci pomazal někdo americký prapor blátem a hnojem. Příčina nespokojenosti není dostatečně objasněna, ale tvrdí se, že jsou Kubanci popuzeni nad nepříznivou zprávou, kterou o stavu ostrova podal do Washingtonu vyslanec Squiers. Zdejší americký konsul nemá s tím prý co dělat. Také není zdejší lid valně spokojen s celní smlouvou kubansko-americkou, o níž se právě jedná.

Zavedli přísné vyšetřování.

Havana, 2. února. — Vláda kubanská oznámila, americkému vyslanci Squiersovi, že zavedla přísné vyšetřování známé afféry v Cienfuegos, kdež byl americký znak za noci pomazán. Vinníci budou přísně potrestáni. Generál Rodriguez, velitel kubanské armády, vydal se hned na místo, aby vyšetřování řídil. Vyslanec Squiers poslal na místo poručíka Hannu. Událost tato všelijak se vykládá. Dle jedněch jednalo se demonstrujícím jenom o potupení vlastní vlády republikánské, jíž chtěli ukázati, že není v stavu pořádek udržeti. Jiní tvrdí, že to spáchali sami místní republikáni, kteří jsou popuzeni na amerického vyslance pro jeho nepříznivé zprávy, jež o Kubancích do Washingtonu posílá. Americkému vyslanci zasílají se ze všech stran omluvy a politování.

KANADA.

Vlak vyjel z kolejí.

Halifax, N. S., 3. února. — Vlak dráhy Intercolonial vyjel nedaleko odsud z kolejí, při čemž byly aspoň tři osoby zabity a asi 12 poraněno.

Neštěstím postižený vlak jest Canadian Pacific express, který odjel dnes ráno odsud do Montrealu a Bostonu. Do poslednějšího města má přijeti dotyčná sekce vlaku zítra ráno v 7 hodin 20 minut. Kanadská tichomořská dráha má cestné právo na dráze Intercolonial. Telegrafické spojení jest přetrženo a proto jsou podrobnosti neštěstí slabé.

Neštěstí se stalo u Muelfordu, 40 mil odsud, a bylo způsobeno zlomenou kolejnicí. Několik vozů bylo svrženo s hráze. Mezi zabitými jest také konduktor Duncan, jeden z nejstarších zřízenců východní divise jmenované dráhy.

KOLUMBIE.

Kolumbičané bojují s Indiany.

Panama, 3. února. — Došla sem zpráva, že bojuje kolumbické vojsko s Indiany na pobřeží San Blas, patřícím k panamskému území. Jest však nemožno, dostati potvrzení toho.

Dělová loď Spoj. Států "Bancroft" měla odjeti včera do Bocas del Toro, ale tento rozkaz byl v poslední chvíli k vůli zprávě o boji na pobřeží odvolán.

Před nějakým časem došel sem dopis kapitána Torresa, velitele panamského vojska v Chepu (na jižní straně úžiny a přímo jižně od krajiny u San Blas), který praví, že se rozhodl vydati se na atlantickou stranu.

Jest možno, že bojují Indiané se sborem kapitána Torresa, považujíce jej mylně za kolumbické vojsko.

URUGUAY.

Vládní vojsko poraženo.

Buenos Aires, 1. února.— Dle zpráv z Montevidea bylo poraženo uruguayskými povstalci u San Ramona 1500 mužů vládního vojska. Zmocnili se všeho střeliva, však děla byla velitelem vládního vojska, jen. Munizem zachráněna.

Dva pluky národní gardy v Montevideu byly k vůli svému odbojnému chování rozpuštěny. Uruguayská vláda povolala vojsko z venkova, ježto jest situace v Montevideu vážná.

Povstalci jsou nedaleko hlavního města.

New York, 3. února. — Z Buenos Aires se telegrafuje, že oznamují telegramy z Montevidea, hlavního města Uruguaye, že jsou nyní povstalci pod jenerálem Aparicíem Saraviem pouze 4 míle onoho města.

V Montevideu zavládl veliký postrach. Argentinská vláda uzavřela, že tam pošle křižák "Nueve de Julio" aby chránil zájmy argentinských občanů.

MEXIKO.

Zabil tři policajty.

Mexiko, 1. února. — Nedaleko města Jonacatepec dostal se Pedro Alcazar, zámožný majitel stád, do jakési nepříjemnosti a měl býti zatčen. Bránil se však policajtům, zabil náčelníka a dva policajty jiné a několik jich poranil. Pak se mu podařilo uprchnouti a dosud je na svobodě.

Chicago Ill., dne 4. února, 1904.

Rodinná tragedie.

František Trávníček zoufal si nad úmrtím své manželky.

Chicago, Ill., dne 3. února, 1904. Obydlí mladých manželů Trávníčkových v čísle 267 záp. 20. ulice, poskytuje obraz tak dojemný, že i nejotužilejší člověk zachvěje se, vstoupiv dovnitř, při pohledu na dva černé zákrovy, jež kryjí bezduchá těla mladé ženy a jejího muže, již rozloučili se s touto pozemskou poutí takřka najednou. Anna Trávníčková zemřela včera v 5 hodin ráno, její muž, František v 7 hodin.

Mladá manželka byla churavou již asi tři týdny po nešťastném těhotenství, následkem čehož prý také i zemřela včera otravou krve. Rána ta dotkla se muže jejího krutě, neboť nebyl ani sebe mocen. Přes to však, vybídnut byv sousedy a známými, vydal se na obchůzku svých bratrů a nejbližších příbuzných, aby je o smrti manželky své zpravil a poradil se s nimi, zda by měl požádati okres, aby manželku pochoval, aneb se pokusiti sám o jeho vypravení, vzdor tomu, že jeho prostředky jsou skrovné. Bratři mu však slíbili pomoc a radili, aby nechal ji pochovati na vlastní útraty.

Na to vrátil se domů. Co potom činil, není známo, ale jisto je, že jeden z bratrů jeho, jenž dostavil se asi v ½8. hodině ráno do domu smutku, nalezl u lůžka vedle mrtvoly klečeti muže zemřelé, jenž však byl již mrtev.

Toto neblahé shledání mělo za následek veliký rozruch, neboť nikdo si nemohl smrt' zdravého, mladého a silného muže toho vysvětliti. Pronášeny různé úsudky o tom, avšak nikdo nevěděl nic určitého, až konečně dostavil se dr. E. E. Kolář z čísla 379 záp. 18. ulice ve společnosti lékaře koronerova, dr. Lewkeho, již seznali, že mladý tento muž otrávil se kyselinou karbolovou.

Co přimělo muže tohoto k samovraždě? Ti, jimž byly poměry manželů Trávníčkových známy, praví, že byla to nade vší pochybnost' neskonalá láska mladého manžela ke své ženě. Miloval prý ji horoucně, ana smrt' její dolehla na něho tou měrou, že nedovedl jí vzdorovati a podlehl slabomyslnosti.

František Trávníček byl 23 roky stár a nebyl ještě ani plné dva roky ženat, neboť ženil se v červenci roku 1902. Manželce jeho, rozené Anně Plasové, byl teprvé 21 rok. Pocházela z Kkvíčovic v kraji plzeňském a do Ameriky přijela se svým strýcem, když jí byla ve staré vlasti matka zemřela. Její otec žije dosud v Čechách. František Trávníček byl rozen zde v Chicagu. Nyní byl zaměstnán u firmy James C. Curtis & Co., čís. 695 již. Canal ulice, zabývající se výrobou rakví a potřeb pro pohrobníky. Náležel k řádu Garfield, čís. 90, Č.S.P.S., u něhož byl pojištěn na $1000. Zesnulý zanechává zde čtyři bratry a jednu sestru, mimo mnohé jiné příbuzné a četné přátely.

V písemní zprávě o pitvě, provedené na mrtvole v úterý večer koronerovým lékařem dr. Lewkem, jíž byl přítomen i dr. E. E. Kolář uvádí lékař, že Anna Trávníčková zemřela hnilobným zánětem pobřišnice, kdežto u Františka Trávníčka shledal ústa, hltan a žaludek spálené žíravinou a v žaludku zjistil kyselinu karbolovou.

Srážka vlaků.

Dva zabiti a osm lidí zraněno na předměstské dráze.

Chicago, Ill., dne 3. února, 1904. Na Ashland ave. a 15. ulici událo se včera krátce před 6. hodinou večerní osudné neštěstí, při čemž byli dva lidé usmrceni a devět jiných zraněno.

Neštěstí zaviněno bylo srážkou vlaků, při níž rozjetý přesunovací parostroj vrazil na 15. ul. a Ashland ave. do cestujícími přeplněného vlaku na západ jedoucího. Přesunovací parostroj vyjel nevysvětlitelným způsobem z kruhových kůlen na Robey ul. a ujížděl asi půl míle po kolejích, ohrožuje životy pocestných, až konečně vrazil do vlaku proti němu přijíždějícího.

Upozorněni hlukem a křikem zraněných, sousedé pospíchali na dějiště a povolali ihned policejní ambulanci. Jedním s prvých svědků srážky, který viděl oba proti sobě rozjeté parostroje, byl pan Vojtěch Dědič z čís. 481 záp. 20. ul., jenž zaměstnán je u firmy Ashland Coal Co. On též to byl, jenž přispěl zraněným prvou pomocí.

Těla dvou mužů byla při této srážce rozmačkána k nepoznání. Jedním ze zabitých jest Ignác Haycák, Slovák, 32 roků starý, jenž zaměstnán byl na dráze. Právě vracel se z práce domů, když byl při srážce zasáhnut. Bydlí v čís. 852 Wood ulice, kdež oplakává jej mladá jeho manželka, dvě dítky a několik příbuzných. Jeho pozůstaky nalézají se dosud ve Smithově pohrobnickém závodě na 19. ulici a Ashland ave. a budou dnes převezeny do domu smutku.

Druhou obětí srážky jest Polák Wojciech Pierdocsz z čísla 842 záp. 18. ul., jehož tělo nalézá se v témže pohrobnickém závodě.

Zraněni jsou Alphonse Courpier z č. 382 Washtenaw ave.; Frank Duffecy, strojník na osobním vlaku; George Inkelow, topič na osobním vlaku; Fred Isemanz čís. 1130 záp. 14. place; David Lynch z čís. 3721 Rockwell ul., Richard Rievoldt a Paul Rievoldt z čís. 5824 Campbell ave.; James Shea, konduktér osobního vlaku; William Sannow z čís. 1518 Artesian ave.

Praví se, že na přesunovacím parostroji nalézal se jeden člověk, jenž prý se snažil, aby uhánějící stroj zastavil, ale bez výsledku. Nikdo však nemůže dosud udati, kdo jej uvedl do pohybu. Policie případ tento plně vyšetřuje.

Stále jen devět porotců.

Vzdor vší námaze nepodařilo se prosoud s bandity až dosud získati více než devět porotců, ano zdá se, že bude to ještě dlouho trvati, než zbývající tři budou přijati.

Čtyři zemřeli.

Černoši napili se surového alkoholu a čtyři z nich za krátko zemřeli. Dva jsou v nebezpečenství života.

Chicago, Ill., dne 2. února, 1904. Následkem požití větší dávky surového lihu, tak zvaného dřevěného, který prý jim byl prodán v lékárně místo lihu, k pití užívaného, zemřeli čtyři muži a dva jiní zápasí se smrtí. Líh byl dle tvrzení policie koupen v lékárně Louise Reho v čís. 438 Dearborn ul. Policie na stanici na Harrison ul. zavedla vyšetřování a ujišťuje, že Re bude zatčen, objeví-li se, že prodal líh, aniž by láhev s ním patřičně označil. Muži, kteří se jedu toho napili, jsou vesměs černoši a bydlili ve strávním domě Barnesově v čís. 396 Dearborn ulice.

Mrtví jsou: Cyrus Robinson, 33letý; J. C. M'Carthy, 30letý; Thomas Smith, 45letý a Edward Thompson. V nebezpečenství se nalézají George Jenkins a Richard Fletcher.

Majitel strávního domu A. C. Burnes, prohlásil, že mnoho mužů z jeho domu kupuje si lihoviny v Reho lékárně; láhve, v nichž líh lidem těm byl prodán, nebyly nálepkami označeny. Fletcher, jenž včera večer byl při vědomí, vypravoval, že se se svými kamarády domníval, že byl jim prodán čistý líh, a že neměli tušení, že je to jed známý pode jménem dřevěný alkohol. Většina lidí ze strávního domu Barnesova přijela do Chicaga teprvé nedávno z jihu. Smith dlel zde jen několik dní. Přátelé jich budou prý lékárníka Reho stíhati soudně.

Re popírá rozhodně, že by dřevěný alkohol prodal, aniž by na láhvi obsah označil. Zároveň vždy lidem, kteří tekutinu tu koupili, bylo vysvětleno, že je to prudký jed. Otrávení lidé však udali, že omyl, který byl tak osudným, zavinil asi 14letý hoch, v lékárně zaměstnaný. Majitel lékárny prohlašuje, že takové tvrzení je směšným, neboť hoch ten smí prodávati pouze to, co mu klerkové naznačí.

Policie hledá láhve, v nichž jed byl prodán, ale nenašla doposud žádné. Inkvest nad mrtvolami otrávených bude se konati dnes dopol. v okresní márnici.

Smutný osud.

Při návratu z pohřbu svého muže, shledala svůj příbytek zničený plameny.

Divně, přepodivně zahrá si někdy osud s ubohým člověkem, zvláště však hrozně zahrál si pí. s pí. Barborou Vejrostkovou z čís. 48 Burlington ul. Ač neměli žádného přebytku, přece žili spokojeně, ona se svým chotěm, Janem Vejrostkem a dvěma dítkami. Manžel chodil do práce a celý den se těšíval na shledání se svojí rodinou. Bylo to vždycky radostí, plesu a jásotu, když přicházel na večer domů upracován, aby odpočinul sobě v kruhu těch, které on a kteří jeho tak milovali. Přišla však zákeřná nemoc a bylo po radostech. Byla-li v domě nějaká úspora, jistě za krátko zmizela, a když konečně muž nemoci podlehl a dokonal, nebylo v domě ubohé vdovy téměř ničeho, nežli něco málo peněz a trochu toho nábytku.

V úterý dopoledne vypravila svému muži pohřeb na katolický hřbitov a své dítky zanechala doma v opatrování své matce, pí. Novákové. Jaké však bylo její překvapení, když navrátila se z pohřbu a shledala, že útulný jindy příbytek obrácen jest v hromadu ssutin a že vše, co měla dosud jen poněkud cenného, padlo úplně za oběť zákeřným plamenům. Nic jí nezůstalo, nic, nežli ty dvě děti a ta holá bída, která jí očekává v budoucnosti, ač, neujmou-li se jí dobří a šlechetní krajané a aspoň něčím, sebe menším dárkem, z hrozné bídy ji trochu nevytrhnou. Ubohá žena nemá věru kam se obrátiti, neboť rodiče její jsou sami velice chudí, zvláště nyní, když shořel jim domek, v němž dcera jejich bydlela. Bylť to majetek Václ. Nováka a pojištění bylo tak nepatrné, že ani z polovice škodu nenahradí. Ona sama pak, Barbora Vejrostková, nemůže si pro přítomnou dobu nalézti žádnou práci, neboť chová tříměsíční děcko u prsu. Nikdo neví příčinu ohně, který tak krutě postihl ubohou rodinu. Paní Nováková hrála si s dětmi, když tu krátce po 4. hodině přiběhl k ní hoch ze sousedstva a oznamoval jí, že vzadu u Vejrostků hoří. Dříve, nežli se mohla z uleknutí vzpamatovati, šlehaly již plameny z celé zádě domku. Jen duchapřítomnosti několika sousedů lze děkovati, že i obě malé dítky byly zachráněny. S bytem Vejrostkových sousedil byt Fr. Čmuchy, který rovněž byl zničen plameny, ač se přece podařilo zachrániti něco nábytku, ovšem ne mnoho. V bytě pí. Vejrostkové shořelo však vše. Právě v okamžení, když plameny dohořívaly, vrátila se pí. Vejrostková z pohřbu a tu lze si představiti její zděšení. Jak oheň povstal, nedalo se zjistiti.

Záhadná smrt mladíka.

Včera ráno byla nalezena na 40. ul. blízko stanice vyvýšené dráhy na Indiana ave. mrtvola 17letého E. E. Toombse z čís. 3821 La Salle ul. s ranou od kulky ve spánku a revolverem v ruce. Toombs byl klerkem u Chicago City Railway Co., jenž pracoval během minulé stávky. Následkem toho mají prý příbuzní podezření, že byl snad zabit při nějaké rozepři s dělníky. Policie však praví, že jedná se zde o samovraždu. Tělo jeho bylo částečně podepřeno pilířem vyvýšené dráhy a leželo obličejem nahoru. Půda kolem dokola byla zmrzlá a nebylo zde žádných známek, z nichž dalo by se souditi na zápas nějaký. Případ tento vyšetřiti uloženo bylo policii ze stanice na 50. ul.

Později se zjistilo, že se Thoombs zastřelil z nešťastné lásky. Byl u něho nalezen dopis od Virginie Ackerové, 16leté dívky, v němž mu činila výčitky, že zdržel se kdes dlouho do noci. Matka dívky mu nebyla příznivou, a to bylo prý nepochybně příčinou samovraždy.